

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2023:196256
Datë: 29.02.2024
Numri i dokumentit: 05390683

C.A.P.nr.1675/2023

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, gjyqtari individual Besnik Bislimaj, në çështjen juridike përmbartimore të kreditorës A. M., nga Prishtina, të cilën sipas autorizimit e përfaqëson Sylejman Klinaku, avokat nga Prishtina, kundër debitorit Shërbimi Spitalor Klinik Universitar i Kosovës (SHSKUK), Qendra Klinike Universitare e Kosovës, me seli në Prishtinë, për përmbartimin e dokumentit përmbartimor, duke vendosur lidhur me ankesën e debitorit, të paraqitur kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë, Departamenti i Përgjithshëm, Cpc.1256/2023, i datës 02.11.2023, më datë 28.02.2024, mori këtë:

A K T V E N D I M

REFUZOHET e pabazuar ankesa e debitorit Shërbimi Spitalor Klinik Universitar i Kosovës (SHSKUK), Qendra Klinike Universitare e Kosovës, me seli në Prishtinë, ndërsa aktvendimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë, Departamenti i Përgjithshëm, Cpc.1256/2023, i datës 02.11.2023, VËRTETOHET.

A r s y e t i m

Gjykata Themelore në Prishtinë, Departamenti i Përgjithshëm, me aktvendimin Cpc.1256/2023, i datës 02.11.2023, ka vendosur si në vijim I.REFUZOHET, prapësimi i debitorit të përmbartimit: SHSKUK me seli në Prishtinë, i ushtruar kundër Aktvendimit Cpc.nr.1256/23, të dt.03.10.2023 mbi caktimin e përmbartimit, si i pabazuar. II.OBLIGOHET, debitori i përmbartimit: SHSKUK në Prishtinë, që të autorizuarit kreditorit të përmbartimit t’ia kompensoi shumën prej 117.00€, në emër të shpenzimeve për përpilimin e përgjigjes në prapësim.”

Kundër këtij aktvendimi, brenda afatit ligjor, debitori përmes të autorizuarit të tij, ka paraqitur ankesë dhe atë për shkak të shkeljeve të dispozitave procedurale, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim Gjykatës së Apelit që ta aprovojë ankesën e debitorit ndërsa aktvendimin e ankimuar ta anulojë si të pa bazë, të pasafatshëm dhe të palejueshëm pasi që sipas të njëjtit kemi të bëjmë me çështje të gjykuar.

Kreditorja përmes të autorizuarit të saj ndaj kësaj ankese ka paraqitur përgjigje me anë të së cilës i ka kundërshtuar në tërësi pretendimet ankimore të debitorit me propozim që ankesa e debitorit të refuzohet si e pabazuar ndërsa aktvendimi i ankimuar të vërtetohet. Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar.

Gjyqtari individual i Gjykatës së Apelit, i shqyrtoi shkresat e lëndës, aktvendimin e atakuar dhe pretendimet ankimore, në kuptim të nenit 3, paragrafi 2, nenit 17 të Ligjit nr.04/L-139 për Procedurën Përmbartimore si dhe në kuptim të nenit 194, 208 dhe 209 të Ligjit të Procedurës Kontestimore (LPK), gjeti se:

- Ankesa e debitorit është e pabazuar.

Nga shkresat e lëndës rrjedh se kreditorja A. M., me datë 27.06.2023, përmes të autorizuarit të saj ka paraqitur propozim për përmbartim pranë Gjykatës Themelore në Prishtinë, për lejimin e përmbartimit në bazë të titullit ekzekutiv, vendimit të Inspektoratit të Punës 01 Nr.21-1715/94 i datës 10.02.2020, vendimit Nr. 303/2020, të datës 19.05.2020 si dhe Vendimit për Korrigjimin e Gabimeve të IP-së të shkallës së I-rë Nr.01/21-1178, të datës 18.11.2020. Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar.

Gjykata Themelore në Prishtinë, Departamenti i Përgjithshëm, Divizioni Civil, ka nxjerrë aktvendimin Cpc.nr.1256/23, të datës 03.10.2023, me të cilin e ka caktuar përmbartimin duke e obliguar debitorin që kreditorit t'i paguajë borxhin prej 406,19 € së bashku me shpenzime te procedurës në vlerë prej 17,00 € dhe taksën gjyqësore në vlerë prej 20,00 €, në afat prej shtatë ditësh nga dita e pranimi të aktvendimit.

Ndaj vendimit për caktimin e përmbartimit, debitori përmes përfaqësuesit të tij me autorizim, brenda afatit ligjor ka paraqitur prapësim me pretendimet se kreditori ka paraqitur propozim për përmbartim për të njëjtën çështje dhe se gjykata më parë ka përfunduar të gjitha procedurat në këtë çështje juridike përmbartimore për të cilat arsye edhe ka propozuar që prapësimi i debitorit të aprovet ndërsa aktvendimi Cpc.nr.1256/23, i datës 03.10.2023 të anulohet si i pabazë, i pasafatshëm dhe i palejuar ngase kemi të bëjmë me çështje të gjykuar.

Me përgjigje në prapësim, të datës 27.10.2023, kreditori ka kundërshtuar në tërësi pretendimet e debitorit ngase në rastin konkret nuk kemi të bëjmë me çështje të gjykuar dhe se kreditori ka të drejtë që të paraqes propozim të ri ashtu që në këtë çështje përmbartimore, propozimi për përmbartim është iniciuar me vendim administrativ të formës së prerë dhe të ekzekutueshëm. Ka propozuar që prapësimi i debitorit të refuzohet si i pabazuar ndërsa aktvendimi me të cilin është caktuar përmbartimi Cpc.nr.1256/23, i datës 03.10.2023 të vërtetohet. Shpenzimet e procedurës i ka kërkuar.

Gjykata e shkallës së parë pas vlerësimit të prapësimit, me aktvendimin e atakuar, ka vendosur që ta refuzoj si të pabazuar prapësimin e debitorit, duke vendosur më decidivisht si në dispozitiv të aktvendimit të atakuar.

Në arsyetim të aktvendimit të atakuar, gjykata e shkallës së parë, ka theksuar se gjykata, pas shqyrtimit të prapësimit, analizimit të shkresave të lëndës, pretendimet në prapësim, i ka vlerësuar si të paqëndrueshme dhe të pabazuara në ligj dhe rrjedhimisht nuk janë përmbushur asnjë nga kushtet ligjore për anulimin e aktvendimit mbi caktimin e përmbarimit, apo shtyrjen e zbatimit të përmbarimit. Në rastin konkret pretendimet e debitorit të përmbarimit se, propozimit për përmbarim i kreditori është i pasafatshëm, gjykata vërejtë se dokumenti përmbarues në bazë të cilit është caktuar përmbarimi është nxjerrë në kohën sa ka qenë në fuqi Kontrata Kolektive Sektoriale. Ndërsa pretendimi se në këtë rast kemi të bëjmë me çështje të gjykuar (res iudicata), dhe se me të njëjtin vendim gjykata e ka aprovuar prapësimin dhe e ka shfuqizuar urdhrin për përmbarim, një pretendim i tillë për gjykatën është i pa bazuar ngase propozimi për përmbarim është bërë në bazë të Vendimit të Inspektoratit të Punës për korrigjimin e gabimeve Nr.01/21-1178 të datës 18.11.2020, i cili përcakton saktë shumën të cilën debitori obligohet t'ia paguaj kreditorit, rrjedhimisht me këtë dokument përmbarues është bërë vetën në këtë rast propozimi për përmbarim, dhe nuk kemi të bëjmë me çështje të gjykuar.

Për mënyrën e vendosjes gjykata e shkallës së parë i është referuar dispozitave ligjore nga neni 24, paragrafi 3, 69, paragrafi 4 dhe 73 të Ligjit për Procedurën Përmbarimore (LPP) e lidhur me nenin 463, paragrafi 1 dhe 2 të LPK-së.

Gjykata e Apelit vlerëson se gjykata e shkallës së parë, në bazë të provave të cilat i ka pasur në dispozicion në shkresat e lëndës, ka dhënë aktvendimin e saj të drejtë dhe të bazuar në dispozita konkrete ligjore, prandaj konkludimin e gjykatës së shkallës së parë, lidhur me këtë çështje e pranon edhe Gjykata e Apelit e Kosovës, duke vlerësuar po ashtu se aktvendimi i atakuar është i rregullt dhe i ligjshëm, për arsye se i njëjti nuk është përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2 pika b), g), j) dhe m) të LPK, dhe se drejtë janë zbatuar dispozitat ligjore, e të cilat shkaqe ankimore gjykata e shkallës së dytë i vlerëson edhe sipas detyrës zyrtare, në bazë të nenit 194 të LPK, prandaj, në situatën konkrete të gjitha pretendimet ankimore të kreditorit, Gjykata e Apelit i konsideron të pabazuara dhe të paqëndrueshme, ngase nuk kanë bazë në prova konkrete.

Gjykata e Apelit vlerëson se gjykata e shkallës së parë ka konstatuar drejtë faktin se vendimi i Inspektoratit të Punës 01Nr.21-1715/94 të datës 10.02.2020 dhe Vendimi Korrigjues nr.01-21-1178, i datës 18.11.2020, në rastin konkret janë dokumente përmbaruese dhe siç parashihet në nenin 22 paragrafi 1 pika 1.2 të LPP-së, e cila dispozitë përcakton se: *“Dokument përmbarues është edhe vendimi përmbarues i dhënë në procedurë administrative” dhe përbën bazën juridike për caktimin e përmbarimit*” sipas nenit 21 të LPP-së, i cili përcakton se: *“Organi përmbarues e cakton, përkatësisht e zbaton përmbarimin vetëm në bazë të dokumentit përmbarues (titulus executionis) dhe dokumentit të besueshëm, po qe se me këtë ligj nuk është parashikuar diçka tjetër”*, e po ashtu i plotëson kushtet nga neni 24 paragrafi 3 të LPP-së me të cilin përcaktohet se: *“Vendimi i dhënë në procedurë administrative është përmbarimor, po qe se i tillë është bërë*

sipas rregullave me të cilat është rregulluar procedura e tillë.“ dhe i përmban kërkesat nga neni 27 paragrafi 1 të LPP-së, me të cilin përcaktohet se: *“Dokumenti përmbartimor është i përshtatshëm për përmbartim në qoftë se në të është treguar kreditori dhe debitori, si dhe objekti, mjetet, shuma dhe koha e përmbartjes së detyrimit”*, andaj edhe pretendimet e debitorit se gjykata ka bërë shkelje të dispozitave të procedurës përmbartimore dhe materiale me rastin e refuzimit të prapësimit nuk qëndrojnë.

Nuk janë pranuar as pretendimet për gjendjen faktike, sepse gjykata përmbartimore me saktësi ka konstatuar rrethanat mbi bazën e të cilave është lejuar përmbartimi, përfshirë edhe kushtet formale nga të cilat varet lejueshmëria e përmbartimit.

Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit pretendimet e debitorit të përmbartimit se, propozimit për përmbartim i kreditori është i pasafatshëm, vërejtje se dokumenti përmbartues në bazë të cilit është caktuar përmbartimi është nxjerrë në kohën sa ka qenë në fuqi Kontrata Kolektive Sektoriale, andaj pretendimet e tilla u refuzuan si të pathemelta.

Nuk janë pranuar pretendimet e debitorit lidhur me atë se vendimi i Inspektoratit të Punës nuk paraqet titull ekzekutiv, për faktin se sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit me dispozitën e nenit 24 paragrafi 5 të LPP-së përcaktohet se: *“Përmbartimi caktohet në bazë të vendimit gjyqësor që ende nuk është bërë i formës së prerë, ose në bazë të vendimit të dhënë në procedurën administrative që nuk është bërë përfundimtar, vetëm po që se me ligj është paraparë se ankesa apo mjetet tjera juridike, nuk e ndalojnë përmbartimin”*, ndërsa me Ligjin për Inspektoratin e Punës në Kosovë LIGJI Nr. 2002/9, në nenin 6.4 është përcaktuar se: *“Ankesa e ushtruar në vendimin e Inspektorit të punës nuk e shtyn ekzekutimin e vendimit”*, ndërsa me dispozitën e nenit 144 paragrafi 1 pika 1.3 të Ligjit për Procedurën e Përgjithshme Administrative Ligji Nr. 05/L - 031, përcaktohet se: *“Një akt administrativ do të bëhet i ekzekutueshëm me: 1.3. njoftimin e palës me aktin, kur, sipas ligjit, ankesa nuk ka efekt pezullues”*. Në kuptim të këtyre dispozitave, Gjykata e Apelit vlerëson se gjykata e shkallës së parë ka vendosur në mënyrë të drejtë dhe të ligjshme kur e ka refuzuar prapësimin e debitorit, pasi që në kuptim të dispozitave të lart cituara përmbartimi mund të lejohet edhe në rastet kur vendimi i dhënë në procedurë administrative që nuk është bërë përfundimtar vetëm po që se me ligj është paraparë se ankesa apo mjetet tjera juridike, nuk e ndalojnë përmbartimin, me çka në rastin konkret ankesa e ushtruar në procedurë administrative ndaj vendimit të nxjerrë në atë procedurë nuk ka pasur efekt suspenziv, gjegjësisht nuk ka shtyrë ekzekutimin e vendimit, ashtu që i njëjti është bërë i ekzekutueshëm nga dita e nxjerrjes së tij, andaj edhe në këtë drejtim mbi bazën e këtij vendimi mund të lejohet përmbartimi, pasi që ankesa e paraqitur nuk e ka ndaluar ekzekutimin, andaj edhe një pretendim i tillë i debitorit u refuzuar si i pathemeltë.

Gjykata e Apelit i ka shqyrtuar të gjitha pretendimet tjera ankimore të debitorit, për të njëjtat kanë rezultuar si të pathemelta, për faktin se në këtë çështje juridike përmbartimore përmbartimi është lejuar në bazë të Vendimit të Inspektoratit të Punës 01Nr.21-1715/94 të datës 10.02.2020 dhe Vendimi Korrigjues nr.01-21-1178, i datës 18.11.2020, i cili i plotëson kushtet për përmbartim dhe është i përshtatshëm për përmbartim, e po ashtu paraqet bazë juridike për caktimin e përmbartimit dhe rrjedhimisht ankesa rezulton të jetë e pathemeltë të cilën gjykata ankimore vendosi ta refuzojë, ndërsa aktvendimin e atakuar ta vërtetojë.

Gjykata e Apelit me rastin e vendosjes i vlerësoi edhe të gjitha pretendimet e tjera ankimore, mirëpo të njëjtat nuk ishin me ndikim për një vendim ndryshe për çka edhe vendosi si në dispozitiv të këtij aktvendimi.

Kompetenca e Gjykatës së Apelit për të vendosur nga ana e gjyqtari individual në shkallë të dytë bazohet në dispozitën e nenit 3 par. 2 të LPP, me të cilën është paraparë se “*në shkallën e dytë vendimet i nxjerr gjyqtari individual*”.

Nga arsyet e paraqitura me lartë, gjykata e shkallës së dytë vendosi si në dispozitiv të këtij aktvendimi në pajtim me nenin 209 pika (b) të LPK-së, e lidhur me nenin 17 të LPP.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË
C.A.P.nr.1675/2023, më datë 28.02.2024

Gjyqtari,
Besnik Bislimaj, d.v